

EDITORIAL

Plou sobre mullat Reguerots i ferides

per Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell

Delegat episcopal de Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat

En la diada solemne del Corpus el cos ferit de Jesús es fa sagrament de Salvació: el sofriment consolador de la creu es fa presència viva que alimenta la fe i és bàlsam per al cor ferit. Les injustes ferides de Jesús, embolcallades amb l'ungüent de l'amor fan bé a qui les contempla i les fa seves.

A la seva primera carta, l'apòstol Pere ens relata: «*Ell mateix va portar els nostres pecats en el seu cos sobre el patíbul, perquè, morts als pecats, visquéssim com a justos. Ell, amb les seves ferides, us curava*» (2Pe 2,24).

La crisi sanitària de la COVID-19, amb la conseqüent crisi econòmica i social, fa ploure sobre mullat en aquelles persones i situacions que encara estaven mirant de refer-se de l'anterior crisi econòmica. Quan els aiguats són massa forts i continuats fan reguerots profunds a la terra molla i estovada: l'aigua que hauria de fer germinar la vida en la terra, la fereix, arrossegant fins i tot els nutrients mínims.

La crisi sanitària que ha ferit tantes vides fins a la malaltia i la mort, s'obre a una societat que ha quedat de nou ferida per la pobresa i, en el seu rerefons de sempre, per múltiples diferències i injustícies: la pluja aparentment bonica de discursos que no sempre són fàcils de discernir en la seva autenticitat, no aturen les aigües de sofriment de moltes persones que veuen un futur sense sortides: l'aigua del sofriment que fereix fins a arrossegant les oportunitats, les sortides creatives,

i, malauradament, el pitjor, l'esperança que dona força per seguir lluitant.

Amb tota la societat compartim l'afany de generositat de tantes per-

A NOMÉS
DOS METRES DE TU

La crisi del Coronavirus ha triplicat les necessitats socials. Tot i les distàncies, ens necessiten més a prop que mai.

Corpus 2020

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

COL-LABORA
CADA GEST COMPTA

www.caritassantfeliu.cat
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

com el Samarità amb l'oli i el vi que duia a la cavalcadura.

Com a cristians, aquest Corpus tornem a contemplar el Cos Ferit, Partit i Lliurat de Jesús: tenim coses a compartir amb els nostres germans i germanes sofrents, però sobretot cal que sentim aquestes ferides en nosaltres, estimant profundament, perquè, per davant de les accions, de les coses, dels plans, hi vagi el nostre amor guardador, que no s'avergonyeix de mirar a la cara; que acull sense se judicar; que no llegeix estadístiques fredes, sinó que es troba despulladament amb un germà que li reclama el cor.

No veiem estómacs que alimentem, sinó persones amb qui compartim el nostre propi aliment; no veiem cossos mancats de vestit, sinó homes i dones que lluiten, a vegades d'esma; no ensenyem coses a infants, sinó que acollim infants que necessiten el testimoni d'un món adult generós i frater; no fem lloc a estrangers, sinó que els recordem que al nostre costat hi tenen el lloc que els és propi.

Davant, en la caritat, no hi tenim reguerots de pluja sobre mullat: hi tenim solament uns germans, sense cap més adjectiu... només estimant-los trobarem el propi goig, perquè si el goig no és per a tots, no satisfà del tot ningú; només estimant-los podrem contemplar, sense fondre'ns de vergonya el rostre del Pare de misericòrdia, per a qui tots som fills i filles; no més estimant-los podrem sostenir la mirada al Cos de Crist, pa dels pobres, Germà de tots.

sones bones que des de llocs institucionals o humils de cada llar, s'acosten al sofrent per amorosir les seves ferides amb el que tenen a mà,

Acció de Càritas al 2019

997 Persones **V**oluntàries

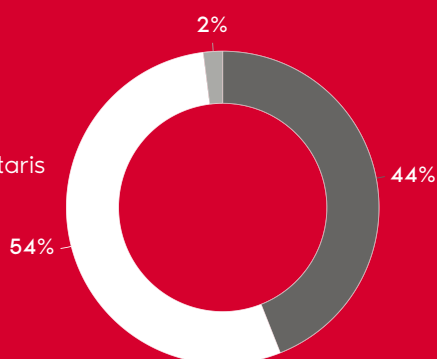

Origen

■ Espanya

■ Comunitaris

■ Extracomunitaris

**QUAN PLOU
SOBRE
MULLAT**

13.939 Persones **b**eneficiades

5.239 Llars **a**teses

Gènere

54%

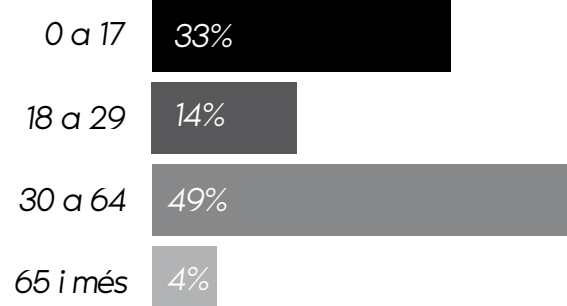
46%

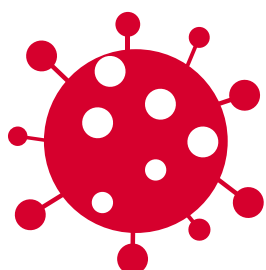
En el **67%** de les **llars** que hem atès hi ha **menors** a càrrec.

1 de cada **10** persones que hem acollit, tot i tenir **feina** han necessitat el suport de Càritas.

Edats

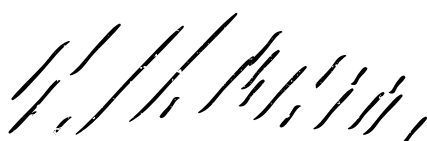

Resposta de Càritas a la Crisi de la COVID-19

Més de **500 llars noves ateses**, que no s'havien atès abans des de Càritas. A part, les atencions habituals.

Augment d'un **35%** del pressupost destinat a la **cobertura de necessitats bàsiques**, fins al moment.

Augment del nombre de **targes moneder**.

Servei de **suport psicològic**

Centre d'**A**collida per a **p**ersones **s**ense **l**lar, obert **24 h**.

Accions per atenuar la **B**retxa **d**igital.

Adaptació i creació de nous serveis per donar resposta a les necessitats.

Tornar a la normalitat?

En els darrers anys des de Càritas Diocesana hem estat utilitzant diverses frases fetes, per alertar-nos a tots de la preocupant situació en què havien quedat un bon nombre de persones com a conseqüència de l'anterior crisi econòmica i social. Parlàvem de la fragilitat, de les ferides que no cicatritzen... Malauradament, i utilitzant també una frase feta, aquesta pandèmia de la COVID-19 ha fet que per a totes aquestes persones *plogui sobre mullat*.

El 2019, la Fundació FOESSA, de la qual Càritas forma part, presentava el seu informe sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya. Parlava d'una societat polaritzada, en què 1 de cada 5 persones es trobava en situació d'exclusió, un **19,3% de la població catalana**; una desigualtat molt accentuada, donat que del total de la població en situació d'exclusió, prop de la meitat estava en una situació d'exclusió severa.

Durant el 2019 des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat es va intervenir en **més de 5.000 llars** de les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Garraf i part de l'Anoia. Són dades molt similars a les del 2018, fet que constata aquesta realitat de què es va advertint en els darrers anys: una societat amb dues velocitats, en què el gruix més important ha anat recuperant-se de la crisi que es va iniciar el 2007, però també una societat en què una part important de les persones havien quedat en una situació de gran fragilitat i havien esgotat tots els recursos, tant materials com relacionals, que els podien fer de xarxa de seguretat. Per tant, aquest 2019 s'ha observat la tendència dels darrers anys, en què les llars i les persones ateses han requerit intervencions més intenses i prolongades en el temps.

La precarietat laboral i l'elevat preu de l'habitatge segueixen sent els principals esculls amb què es troben les persones i les famílies que s'apropen a Càritas. Les despeses per poder accedir a una habitatge, que sovint ni tan sols compleix les condicions mínimes d'habitabilitat, obliguen les famílies a reduir les despeses en elements tan bàsics com els subministraments, l'alimentació o els medicaments. En els darrers anys hem estat parlant dels treballadors pobres, donat que un altre dels factors determinants que generen exclusió és la precarietat laboral. De les persones ateses per Càritas el 2019, **1 de cada 3 persones estava en situació d'atur** i, més preocupant encara, **1 de cada 10 persones ha necessitat suport de Càritas malgrat estar treballant**.

Aquestes dificultats tenen una **major incidència en aquelles llars on hi ha menors a càrrec, un 67% del total de llars ateses per Càritas Diocesana al llarg del 2019**. Aquesta situació impedeix als infants d'aquestes famílies poder gaudir de les mateixes oportunitats que la resta, i els deixa en una situació de risc elevat de transmissió intergeneracional d'aquesta situació de vulnerabilitat.

A totes aquestes vulneracions flagrants de drets, cal afegir-ne d'altres, com aquesta tendència que es va confirmant de feminització de la pobresa, o la vulneració dels drets de les persones immigrants,

amb realitats com les dificultats per empadronar-se o per regularitzar la seva situació i que els priva l'accés a drets bàsics.

COVID-19

Ens trobàvem, per tant, davant d'un terra ja prou mullat, i de sobte han arribat noves pluges. Les conseqüències d'aquesta crisi sanitària que ha suposat la COVID-19 novament tindran una major incidència en tot aquest gruix de la població que ja estava vivint en una situació de gran fragilitat.

En aquest temps que portem des que va esclatar la crisi del coronavirus, des de Càritas Diocesana hem vist com les demandes d'ajuda es multiplicaven per tres. A part de les persones a les quals ja s'estava acompanyant, s'ha intervingut en **500 llars noves**, que no havien estat ateses mai abans per Càritas.

En una enquesta que des de Càritas espanyola s'ha realitzat a persones que havien estat ateses per Càritas, per copsar l'impacte d'aquesta situació generada per la COVID-19, s'han pogut observar ja algunes de les primeres conseqüències: **3 de cada 10 llars no disposen de cap mena d'ingrés** en aquest moment, i de les que encara han mantingut ingressos, els han vist **reduïts en un 33%**.

Aquest descens dels ingressos impossibilita fer front a les despeses més bàsiques per a la subsistència, com són l'alimentació, l'habitatge, les medicines... Des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat **s'ha hagut d'augmentar, fins al moment, un 35% el pressupost destinat a la cobertura de necessitats bàsiques**. S'ha intentat donar una primera resposta a aquesta situació mitjançant els serveis d'entrega d'aliments de les diferents Càritas parroquials, les targetes moneder, a través d'ajudes econòmiques, les acollides amb mitjans no presencials... I és que plou sobre mullat.

La mateixa enquesta constata que un 24% de les famílies ateses per Càritas pot veure's obligada a haver d'abandonar la seva llar per no poder-ne assumir el cost. Garantir l'accés a un habitatge digne és una de les propostes de Càritas per fer front a la situació d'exclusió de les persones. Durant aquest

període de confinament, el centre d'Acollida Abraham per a homes sense llar ha augmentat la seva atenció a 24 hores al dia i s'ha treballat per obrir un nou pis compartit a la diòcesi. Tot i així, des de les administracions públiques cal fer un plantejament que vagi més enllà i que garanteixi i protegeixi l'accés a un habitatge a totes aquestes persones en situació de més vulnerabilitat.

Aquesta desigualtat latent, que s'havia anat observant els darrers anys, s'ha fet més evident encara amb la bretxa digital. La situació actual ha obligat les nenes i nens a seguir el seu aprenentatge de manera digital, però no sempre això ha sigut possible i ha evidenciat les desigualtats en les oportunitats. Al voltant d'un 14% de les llars dels infants atesos per Càritas no tenen connexió a internet i gairebé **el 50% no disposa dels dispositius necessaris** per poder realitzar aquestes tasques. Per tant, lluitar contra la bretxa digital existent ha estat una altra de les prioritats de Càritas Diocesana en aquest darrer període de crisi.

Ens trobem davant un futur ple d'incerteses encara, i amb dificultats per poder predir l'abast de les conseqüències d'aquesta crisi. Som conscients que caldrà lluitar contra la por i acompanyar les persones en l'aspecte emocional, per aquest motiu s'ha posat en marxa aquest nou servei a Càritas Diocesana.

L'aprovació del nou ingrés mínim vital és una gran notícia per garantir l'accés a drets bàsics com l'habitatge o l'alimentació. Tot i així, encara deixa persones al marge, com les que es troben en situació irregular, o els menors que han migrat sols i es veuen obligats a abandonar els centres als divuit anys. L'objectiu per sortir d'aquesta situació no pot ser tornar a la normalitat, ni tan sols a una nova normalitat de què tant es parla. No podem considerar una societat tan desigual, en què es vulneren drets bàsics de tantes persones, com una situació normal. Ens cal caminar cap a un escenari en què els drets estiguin garantits i tothom pugui gaudir de les mateixes oportunitats, i deixar de banda l'individualisme, perquè aquesta crisi també ha fet evident que **només ens en sortirem des de la comunitat**.

Ser a prop, a només dos metres

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Si prenem com a referència la paràbola del bon samarità, inspiradora pel mateix Benet XVI a *Deus Caritas Est* de l'acció en la caritat des de l'Església en relació als ferits de la nostra societat, els pobres, els vulnerables i els exclosos socials, m'atreveixo a dir que molt probablement hem viscut sempre situant-nos en el paper del samarità. Podem donar gràcies a Déu que sigui així, que puguem gaudir nosaltres i els nostres del benestar necessari per viure dignament i que alhora des del proïsme inspirat per Déu mateix, servim des de la proximitat de cor als que necessiten una mà que els ajudi a aixecar-se.

Però l'aprenentatge que estem vivint arrel de la crisi per la Covid-19 ens planta davant la fragilitat a la que tots estem exposats. Sentir-se fràgil i vulnerable requereix aprendre a saber sentir a prop a l'altre, de viure amb la certesa que quan jo caigui algú, i potser qui menys m'imagini, m'oferirà la mà amb la mateixa fra-

FOTO: MINGO VENERO

ternitat i amor que el samarità va oferir la seva al jueu malferit. Treballar per reconèixer la incondicionalitat de l'Amor ens apropa als que ens necessiten i és un exercici necessari,

que malgrat no ens allibera de poder ser fràgils en salut o benestar, ens prepara per si un dia som els que ens quedem ferits a la vora del camí.

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

**A NOMÉS
DOS METRES DE TU**

Pots fer un donatiu:

ES06 1491 0001 2130 0011 3288
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Fes-te soci:

www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70